

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ทัฬฐรรณชั่วยลลก

สรุปรทงค้แม่อวณนี้ได้ ๕.๐๑ บาท แต่ตอนบ้ายเขามาถวยเพิ่มอีกย้งไม่ได้นับ
นะ นี้เราได้อ่านให้ทราบเป็นประจ้าวน ทงค้ที่ต้งการมอบเข้าคลังหลวง ๔,๐๐๐
กิโลนััน เวลานี้ได้มอบเข้าแล้วงวดแรก ๑,๐๓๗ กิโลครั้ง งวดที่สองนี้ ๑,๐๒๕ กิโล รวม
ทงค้ที่ได้มอบไว้กับคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๒,๐๖๒ กิโลครั้ง หรือ ๒ ตัน ๖๒ กิโล
ครั้ง ฝากไว้กับคลังหลวง หลังจากที่เราได้ฝากแล้วนั้นทงค้ได้เพิ่มมาอีก จ้ำนวนนี้ย้ง
ไม่ได้หลอม ๒๑ กิโล ๓๓.๓๕ บาท อันนี้ได้มาหลังจากเราหลอมแล้ว รวมทงค้ท้ง
หมดได้ ๒,๐๘๔ กิโล ที่ไม่หลอม ๒๑ กิโลรวมด้วย ย้งขาดทงค้อีก ๑,๙๑๖ กิโลจะ
ครบจ้ำนวน ๔,๐๐๐ กิโลที่เรากำหนดในการชัวยชาติคราวนี้ ดอลลาร์ที่จะมอบในครั้ง
ต่อไป ๑ ล้านนั้น เวลานี้ย้งไม่ได้มอบ ย้งขาดอยู่ ๗๐,๐๐๐ อยู่อย่างนั้นแหละ ทางได้ ๆ
มาเรื่อย ทางขาดขาดอยู่เรื่อย

นี่วันไหนนา ทางกรุงเทพฯ โทรมาหาเราเกี่ยวกับเรื่องทางธนาการจะไปตรวจตี
ตราทงค้ ทางโน้นโทรมา ตัวการก็คือเรานัันเองไปดูเวลาเขาจะมาตรวจตีตราตีอะไร
ในทงค้ค้ัน แต่เราบอกไปทางโน้นว่า ให้ทางโน้นทำหน้าที่แทน ให้เป็นผู้ไปแทนเรา ๒
คน เข้าไปดูในวันกำหนด วันที่ ๕ หรืออะไรลั้มแล้วแหละ แต่เร็ว ๆ นี้ ทางโน้นโทรมา
บอกมา เราก็เลยจัดคนให้ไปแทน เป็นตัวแทนเรา เสธฯ ฝ่ายทหารคนหนึ่กับคนของ
เราคนหนึ่ เพียงสองท่านเท่านั้นก็เห็นจะพอ คือไปดูทางธนาการจะมาตรวจตีตราทง
ค้ว่าเข้ามาตรฐานสากลหรือไม่

เราก็ไม่ได้ไปปิดประตูไว้ก่อนย้งไม่ให้เข้าธนาการ ทงค้ของเรา จะมาตรวจ
ตราทงค้ของเราว่ามันจริงมันปลอมแค้ไหน คนที่มาตรวจมันจริงมันปลอมย้งไงบ้าง
จะต้องตรวจคนนี้ก่อน ก่อนที่จะเข้าห้องเราได้ เราต้องตรวจคนนี้เสียก่อน มันต้องอย่าง
นั้นซี เออะอะจะมาตรวจเรา ๆ ตัวปลอมมันจะมาตรวจตัวจริงได้ย้งไง มันต้องตรวจตัว
ปลอมเสียก่อนซี เออะอะจะมาตรวจแต่เรา ๆ เราเป็นของจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ ของปลอม
ร้อยเปอร์เซ็นต์จะมาตรวจของจริงได้ย้งไง ต้องตรวจดูของปลอมเสียก่อน

นั่นละธรรมกับโลกมันจับกันอย่งนั้น นี้เราเปิดอกให้ทราบ พอทางโน้นเคล็อน
ปั้บทางนี้ก็ปั้บ ทางโน้นจะมาตรวจทางนี้จริงปลอมแค้ไหน ทางโน้นปลอมย้งไงบ้าง
แต่ว่าจริงแค้ไหนไม่บอก ปลอมเท่าไรวางัันเลย คือมันปลอมมาแล้ว (เขาตรวจเรียบ

ร้อยแล้วเขาต้องเอาเข้าให้หลวงตา) ต้องเข้า ไม่เข้าไม่ได้ ลงนี้ได้ออกหน้าทัพแล้วไม่เข้าไม่ได้ ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ วันนั้นก็ชดกันแล้วนี้กับทางธนาคารที่สวนแสงธรรม ฟาดหน้าชิตไปเลย ลงได้ออกทัพแล้วไม่มีถอยทั้งนั้น โบกมือเลย ไม่จริงไม่ออก ต้องเป็นอย่างนั้น วันนั้นฟาดเสียจนพวกนั้นหน้าชิตไปหมด ขนาบเอาจริง ๆ นี้ คราวนี้จะเข้าละไม่เข้าไม่ได้ มันก็ต้องมีลวดลายบ้าง เสือใหญ่จะตายมันต้องตื่นบ้างอะไรบ้าง ให้ตายเฉย ๆ ไม่ตาย ต้องทำทำตื่น ไม่มีอะไรตื่น หางตื่นก็เอา

ที่มันแปลกอยู่มากก็คือ โรคท้องเรานี้เหมือนน้ำอัสจรรยจริง ๆ นะ เราเองเราไม่ได้เชื่อนะ เพราะฉะนั้นหมอที่รักษาเรา ถามกันต่อหน้าต่อตาเลย บอกว่าเรายังไม่ได้แน่ ใจว่าโรคเรานี้หาย มันทำไมโรคอันนี้มันเป็นมาถึง ๕๐ กว่าปีว่าอย่างนั้นนะ แล้วอยู่ ๆ พอได้ฉันทยามอลงไปนี้หายไปเลย ๆ นี้ ไม่มีกิริยาติดดินอะไรเป็นการต่อสู้บ้างเลยนี้เป็นไปได้หรือ มันจะหายจริง ๆ หรือ หมอเขาก็ยืนยัน หายจริง เพราะอะไรว่ามาซี้ออ โรคชนิดนี้ผมเคยรักษาหายมาแล้วเป็นร้อย ๆ คนว่างั้น เราชักอ่อนนะ ก็โรคเรานั้นจะเป็นโรคเทวทัตมาจากไหนจะไม่ยอมยาใช้ไหม โรคชนิดเดียวกัน

คือก่อนที่เขาจะให้เรารักษา เขามาชี้แจงเหตุผลของคนไข้ที่หายจากหมอมคนนี้เรียกร้อยแล้ว เป็นที่หายสงสัย คือว่าอาการของโรคเราเป็น กับคนเป็นโรคที่เขาหายจากหมอมคนนี้นั้น เป็นกระเปียดเดียวกันเลย เมื่อรักษาแล้วหายวันหายคืนไปเลย ไม่มีการติดการตื่นเม้นิดหนึ่งไม่แสดงนะ จนกระทั่งเราสงสัยจึงถามกับหมอ หมอบอกว่าหายแน่ เพราะโรคชนิดนี้เขาเคยรักษาหายมาแล้วเป็นร้อย ๆ คน เราก็อึดเชื่อ โรคเรานั้นเป็นชนิดเดียวกัน เขาหายทำไมเราจะไม่หาย

อันนี้ไม่มีปฏิกิริยาเลยนะ ไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบเม้นิดหนึ่งไม่มีนะ หายวันหายคืน ๆ หายไปเลย จนกระทั่งทุกวันนี้ จึงเหมือนว่าเป็นเรื่องอัศจรรย์โรคอันนี้ก็ดี เวลานี้เราแน่ใจแล้วว่าหายร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ไม่มีอาการกิริยาอะไรเลยในท้อง การถ่ายหมอมเขาบอกให้สังเกตการถ่ายเท่านั้นเอง เขาว่างั้นนะ คือการถ่ายโรคถ่ายมากเท่าไรเพสียลง ๆ ที่นี้จะเป็นการถ่ายยา ยาขับ แม้จะถ่ายเหมือนกันแต่ถ่ายเท่าไรไม่มีอ่อนมีเพสีย ไม่มีเขาว่า แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ของเราพอฉันทยามอันนี้แล้วก็ถ่ายแบบเดียวกันแต่ไม่อ่อนไม่เพสีย ส่วนถ่ายโรค โถ ถ่ายที่ไรอ่อน ๆ แล้วหายวันหายคืนมาจนกระทั่งทุกวันนี้เสียบไปเลย

นี่ที่มันอัศจรรย์ หายเสียบ ไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบอะไรเลย เราถึงช่วยพี่น้องชาวไทยเรา เพราะฉะนั้นเวลาดูในทีวีจิงรูปร่างเหมือนผีตัวหนึ่ง ยังเหลือแต่ร่างกระดูกออกทางทีวี ก็เพราะพอพื่นนั้นก็ขึ้นเลย เขาอาจจะออกภาพเก่า ๆ เวลาเขามาพูดเขาถึงบอก

ว่า ดูในทีวีไม่สดใสเหมือนดูปัจจุบันนี้ เราก็ออมรับ เพราะในทีวีเป็นภาพที่ฟุ้งฟั่นจากป่วย เวลานี้มันก็ปกติแล้ว

นี่ทางโน้นก็โทรมาแล้ว ดูเหมือนวันที่ ๕ หรืออะไร ทางธนาคารเขาจะมาตรวจสอบตีตราอะไรต่ออะไร จะจริงหรือปลอมก็ดูวันนั้นละ ทั้งเขาทั้งเราดูกัน ของปลอมจะมาดูของจริง เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ตรวจเสียก่อน เป็นวันที่ ๕ หรืออะไร ก็เขาบอกแล้วเมื่อเช้านี้ละ มันก็ลืมนะอย่างนั้น แต่ยังไงเขาก็ไปตามที่เราตกลงเราส่งไปแล้ว ตกลงไปแล้ว วันนั้นให้คนของเรา ฝ่ายทหารก็ให้ เสธ.๑ ไปเป็นหัวหน้า ไม่ต้องไปหลายคน เขามาตีตราธรรมดานั้นแหละ ประหนึ่งว่าเป็นสักขีพยานให้โลกได้เห็น เวลานั้นเขาจะต้องถ่ายภาพใช้ไหมละ ก็มีเท่านั้นแหละ เรื่องอื่นเรื่องใดไม่มี เป็นพิธีการอันหนึ่งเพื่อโลกให้เห็นหัวหน้ากันเท่านั้นเอง

เรื่องทองคำของเราก็ก้าวเดินอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป แต่การเทศนาว่าการดั่งที่เราเคยปฏิบัติมานั้นนี่ลดลงนะ คือกำลังพาให้ลด กำลังอ่อนมากแล้วเวลานี้ การเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ ดั่งที่เราเคยปฏิบัติมานั้น จะหย่อนเข้ามาโดยลักษณะชาติของธาตุชั้นตัวเอง มันไม่อำนวย แต่การรับนิมนต์เทศน์ในงานที่จำเป็น ๆ นั้น เราก็จะพยายามตะเกียกตะกายไป งานที่สมควรจะตะเกียกตะกายเราก็จะพยายามไป เช่นอย่างงานวันที่ ๙ สิงหาคม นี่ ก็เป็นงานของพี่น้องชาวอุดรฯ เขตจังหวัดอุดรฯ ทุกอำเภอจะมารวมศรัทธา แสดงความรักชาติความเสียสละต่อชาติไทยของเราในวันที่ ๙ เวลาเท่าไรลืมนะ แต่ก็ดูตามโครงการก็แล้วกัน นั่นละวันนั้นเราจะออกไปเทศน์ ถ้าหากไปเทศน์ทั่ว ๆ ไปดั่งที่เคยปฏิบัติมานั้นเราไปไม่ไหวแล้ว

เราจึงได้พูดถึงเราหมดหวังแล้วเราถึงได้ออกปากพูดเลย แต่ก่อนไม่พูด เพราะเราเป็นผู้ทำหน้าที่ เราจะทำทั่วประเทศเราว่าอย่างนั้นนะ ในหัวใจเราฝังไว้ครอบไว้หมดเลย เราจะไปทำประโยชน์แก่พี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศเลย ทางไหนนิมนต์มา ๆ ยังไม่ได้ไปก็พักไว้ ๆ ไม่บอก พอได้จังหวะแล้วเราก็บอกไป บอกไปก็เป็นคำแนะนำ ๆ แล้วก็ไปตามนั้น ๆ เพราะเราทำงานคนเดียวเทศนาว่าการ ไปคนเดียว ๆ ทีนี้เวลาทำไป ๆ กำลังอ่อนลง ๆ อ้าว ทำให้คิดละที่นี้ คิดถึงทางที่ยังไม่ได้ไปละซิ ซึ่งเราตั้งใจไว้แล้วว่าจะไปให้ทั่วกันไปหมดนี่นะ นี่เป็นความตั้งใจ แล้วเราก็ค่อยปฏิบัติไปเรื่อย ๆ พอได้จังหวะแล้วก็รับไปเรื่อย ๆ

ทีนี้พอถึงระยะนี้แล้วมันชักแน่ใจแล้วว่าธาตุชั้นจะไม่เอาไหน อ่อนลง ๆ ไปเทศน์แต่ละครั้งนี่เทศน์กลับมาอนไม่หลับ อ้าว เอาแล้วนี่ มันเหนื่อยมาก เดินทางไปด้วย เทศน์ด้วย กลับมาด้วย มีแต่การเสียกำลังทั้งนั้น ๆ ก็เลยได้พูดกับพี่น้องทางภาคใต้ของเราบอกว่า จะหมดหวังเสียแล้วในธาตุชั้นของเราจะไปไม่ได้แล้ว เราจึงเป็น

ความห่วงใย รักและห่วงใยพี่น้องทางภาคใต้ของเราว่า เราธาตุขันธ์ไม่เอาไหนแล้วจะไม่สมหวัง เห็นจะไม่ได้ไปแล้ว ได้ออกปากพูดแล้วนี่ เมื่อมันหมดหวังจริง ๆ ในธาตุขันธ์ของเราหมดกำลังจริง ๆ ไปไม่ได้แล้ว เพราะภาคใต้ก็ไกลกว่าทุกภาคด้วย ต้องเสียสละเวลาเวลาการไปการมา มันต่างกันที่ว่าไกลกว่ากัน ที่ใกล้ชิดเหล่านี้ไปนี่ก็เป็นอีกอย่างหนึ่งพออุปอโด ที่นี้เวลาหมดกำลังแล้วจึงได้เขยิบไปที่ไกล ๆ มันเข้ากันไม่ได้เลย เราจึงได้พูดด้วยความห่วงใยพี่น้องชาวภาคใต้ของเราในความเคลื่อนไหวของเราที่เราเคยไป

แต่สำหรับพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย ใครจะบริจาคมากน้อยนั้น เราเปิดบัญชีไว้เรียบร้อยแล้ว เปิดโอกาสให้ตลอดทั่วประเทศไทยของเรา แม้เมืองนอกก็มาได้ อันนี้เป็นปกติ ท่านผู้ใดจะบริจาคมากน้อยให้โอนเข้าบัญชีธนาคารต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้เรียบร้อยแล้วนั้น ก็โอนได้ตามธรรมดา เปิดโล่งตลอดเวลา ก็มีแต่ธาตุขันธ์ของเรามันไปไม่ได้ก็ยอมรับว่าไปไม่ได้ จึงได้บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน อย่าว่าแต่ทางภาคใต้ ภาคไหนก็เหมือนกัน ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ก็ไม่ไป ไปไม่ได้ก็ไม่ไปเหมือนกันนั่นแหละ คิดดูซิเราเคยไปยังหุดย่นเข้ามาแล้ว นี่จะไปให้เฉพาะที่จำเป็น ๆ ก็ตะเกียกตะกายไปเห็นว่าใกล้หน่อย ไม่ไกลนัก เราก็จะไป

นี่ตั้งใจไว้เต็มเหนี่ยว ตอนนั้นธาตุขันธ์ก็พอเป็นพอไป เราก็จะก้าวเรือไปช่วยพี่น้องชาวไทยเรือไป ทั้งการแนะนำสั่งสอนทุกอย่างซึ่งเป็นหน้าที่ของเรา เราจะทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่นี่เรื่องว่าจะทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย กำลังวังชานี้มันตัดเข้ามาซึ่ขาดไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดหวังถึงได้ออกปากพูดออกมาที่นี้ว่า เป็นห่วงพี่น้องชาวภาคใต้ของเรา คราวนี้เห็นจะไปไม่ได้แล้ว มันนับวันอ่อนลงทุกวัน ไม่ใช่จะคืบไปได้นะ จึงได้บอกให้ทราบ อย่าเสียอกเสียใจพี่น้องทั้งหลาย

เราเป็นชาติไทยด้วยกัน อยู่แ่งไหนมุมใดภาคใด ก็คืออวัยวะของชาติไทยเราเหมือนแขนซ้ายแขนขวา ขาซ้ายขาขวา อวัยวะทุกส่วนเป็นกิ่งก้านของบุคคลคนหนึ่ง ๆ นี้ภาคต่าง ๆ ทั่วไปในประเทศไทยเรานี้เป็นกิ่งก้านอวัยวะของชาติไทยเราทั้งนั้น มีความรักเสมอกัน ความรักชาติก็เสมอกัน ที่นี้ความเสียสละเพื่อความรักชาติของเรา ก็ให้ทำสม่ำเสมอ ดั่งที่เราเปิดบัญชีไว้แล้ว พี่น้องทางไหนภาคไหนคนใดก็ตามจะบริจาค โอนเข้ามาในบัญชีนั้น ๆ ก็ให้โอนได้ตามความสะดวกสบายดังที่เคยปฏิบัติมา อันนี้ทำได้สบาย ก็มีแต่ธาตุขันธ์ของเราที่เป็นอุปสรรค ดั่งที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบอยู่เวลานี้เท่านั้นเอง มันไปไม่ได้แล้ว หมดกำลังแล้ว ส่วนที่ยังเป็นไปได้ตามปกติ ก็เปิดไว้ตามปกติ ให้ปฏิบัติตามนั้นก็แล้วกัน

แล้วเงินทั้งหมดนี้เราก็ได้กำหนดไว้แล้ว ส่วนมากเงินในโครงการมันน่าจะเข้าทองคำทั้งหมดเลยละ เพราะเราเป็นห่วงทองคำมาก อะไร ๆ ที่มีความอดอยากขาดแคลนบ้าง พออุปโภค ขอให้หลักใหญ่ยังเป็นหลักเกณฑ์อยู่ เราเอาจุดนี้แหละ หลักใจของชาติไทยเราคือทองคำ เราเป็นผู้ไปดูแล ออกมาพูดให้พี่น้องชาวไทยทราบ ว่าให้พากันช่วยกันเต็มเหนี่ยว ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ที่นี้เงินสดที่เราจะไว้ตั้งแต่ต้น และประกาศออกด้วยว่า เงินสดนี้เราจะไม่เข้าคลังหลวง เราจะนำออกเป็นเงินหมุนเวียนช่วยชาติไทยของเราทั่วประเทศเวลานั้นนะ แต่ที่นี้ก็เลยหมุนเข้ามาในแขนงนี้ ออกช่วยชาติไทยเหมือนกัน แต่ไม่ได้ออกโครงการนั้นออกไป

คือเราเข้าโครงการแล้วก็เอาไว้นั้น อันไหนที่ยังไม่ได้เข้าโครงการ เราก็จะโอนออกมาในบัญชีหลักเดิมของเรา คือบัญชีนี้เป็นบัญชีช่วยชาติมาตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด บัญชีนี้ออกตลอดอันนี้ นี่เราก็เอาเงินนี้ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้ เอาเข้าบัญชีนี้เพื่อช่วยชาติเป็นเงินหมุนเวียน ส่วนที่เข้าเป็นโครงการแล้วนั้น เราไม่เคยแตะนะ เวลานี้เงินสดก็มี ๘๕๐ กว่าล้าน ไม่เคยถอนแม้สตางค์หนึ่ง ไฉนเลย แล้วเรากำหนดไว้และประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบด้วยว่า เงิน ๘๐๐ ล้านนั้น เราจะหมุนเข้าไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด ส่วน ๕๐ กว่าล้านนั้นเราอาจจะถอนออกมาช่วยเป็นเงินหมุนเวียนต่อชาติไทยของเราก็ได้

แต่ในความหนักแน่นภายในจิตใจนี้ กิริยานี้เลยเป็นสักแต่ว่าพูดออกมาเฉย ๆ เหล่านั้นมันน่าจะเข้าไปทองคำทั้งหมดแหละ ไม่จำเป็นจริง ๆ เราไม่ถอน เพราะเรารับผิดชอบทุกอย่างเพื่อชาติไทยของเรา เราจะพิจารณาเต็มสัดเต็มส่วนทุกอย่าง ก่อนที่จะเคลื่อนไหวสมบัติเหล่านี้ไปเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเราในแง่ใด ๆ เราจะเป็นผู้คิดเองทำเอง นี่ละเงินที่ว่าเข้าโครงการและเพื่อที่จะเป็นเงินหมุนเวียนนี้ อาจจะหมุนเข้าไปหาทองคำทั้งหมดก็เป็นได้นะ เราจะพิจารณาเอง พิจารณาไปทำไปดูไปอย่างนี้ละ

นี่ทองคำก็ได้แล้วที่แน่นอนคือเป็นทองคำที่หลอมเรียบร้อยแล้วได้ ๒,๐๖๒ กิโลกรัม เข้าฝากคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว หรือ ๒ ตัน ๖๒ กิโลกรัม อันนี้เข้าแล้ว ส่วนอีก ๒๑ กิโลกรัมซึ่งยังไม่ได้หลอมนี้ เวลานี้ยังเก็บอยู่ข้างนอกต้องหลอมเสียก่อน พอสมควรแล้วก็จะเข้าตามที่เคยเข้านั้นแหละ อันนี้ ๒๑ กิโลกรัมยังไม่เข้าและยังไม่หลอมด้วยทองคำจำนวนนี้ รวมทั้งหมดทั้งที่หลอมแล้วและยังไม่หลอมก็ได้ ๒,๐๘๔ กิโลกรัมเวลานั้นทองคำเรา เรียกว่า ๒ ตันกับ ๘๔ กิโลกรัม เอาใครลองคำนวณดูซิ ๒,๐๘๔ กิโลกรัม คิดเป็นเงินไทยในสมัยปัจจุบันเวลานี้ จะเป็นเงินไทยเท่าไร (๘๐๐ ล้านโดยประมาณคะ คิดเป็นทองคำ ๒ ตัน กับ ๑๐๐ กิโลกรัม)

คือเราคิดเอาปัจจุบัน เช่นอย่างเงินสดเราอยู่ในคลังหลวงเวลานี้ ๘๐๐ ล้านที่เรา กำหนดไว้แล้วที่จะเข้าคลังหลวงนี้ ก็จะได้ทองคำประมาณสัก ๒ ตัน ๑๐๐ กิโล นี่หมายถึงเงินปัจจุบันนี้ละ แต่ที่เราไม่ได้ถือเงินปัจจุบันเป็นสำคัญ ยิ่งกว่าเหตุการณ์ที่เรา พิจารณาอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงรอไว้ก่อน เงินเหล่านี้ยังไม่เข้าคลังหลวง ยังไม่หมุนซื้อทองคำ รอดูจังหวะ ๆ เป็นระยะ ๆ ไปก่อน เข้าเมื่อไรก็ได้ยากอะไรของเรามีอยู่แล้ว จะพิจารณาเหตุการณ์ที่จะได้ผลประโยชน์มากน้อย หรือมีส่วนได้ส่วนเสียอะไรบ้าง เรา ต้องพิจารณาไปอีกทีหนึ่ง

ส่วนดอลลาร์เวลานี้ได้เข้าคลังหลวงแล้ว ๔,๒๗๘,๐๐๐ ดอลลาร์ เวลานี้ที่ว่าเราจะไปเข้า ๑ ล้านนี้เรายังรอ คาราคาซังยังเข้าไม่ได้ เราต้องรอไว้ก่อน ตอนนี้อยู่ที่ธนาคาร แต่คงไม่ต่ำกว่าล้านแหละเราคิดไว้แล้วนะ ถ้าขาดก็ไม่มาก เพราะที่แรกนั้นเราจะเอาเข้าให้ได้ ๑ ล้านมันก็เร่งเข้ามา ๆ ที่นี้พอเรื่องราวมันคาราคาซังยังไม่เป็นที่แน่ใจ เรายังไม่เข้า เงินจำนวนเหล่านี้ที่จะเร่งให้ถึงล้านเราเลยไม่เร่ง ก็ให้มันพักไปตามธรรมดาเสียก่อน อันนี้จึงยังไม่แน่ะ แต่รวมแล้วทั้งที่เข้าแล้วและยังอีก ๑ ล้านที่ยังไม่เข้านี้ รวมแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านนะ เพราะแต่ก่อนมันก็ ๔,๒๗๘,๐๐๐ แล้วนี้ ถ้าเอานี้บวกเข้าไปคิดว่าคงไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านเงินดอลลาร์นะ

เราก็ได้พยายามเติมกำลัง คราวนี้เป็นคราวที่ว่ามอบเป็นครั้งที่สอง เราก็ได้บอกให้พี่น้องชาวไทยทราบแล้ว เป็นคราวที่เด็ด เด็ดครั้งแรกเด็ดแกมหม้อเล็กแกมหม้อจู้สำหรับเรา เด็ดกิเลส ฟัดกับกิเลสเต็มเหนี่ยว เรียกว่ากิเลสไม่ตายเราต้องตาย ถึงขนาดนั้นนะ เราพูดอย่างเต็มหัวอกของเราที่ได้สละตัวเพื่อมรรคผลนิพพาน กิเลสเป็นเครื่องกั้นทาง ฟาดกิเลสให้ขาดสะบั้น นี้ก็ได้ทำมาแล้วเต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นที่พอใจทุกอย่าง จากนั้นก็ยกทัพธรรมนี้เข้ามาช่วยโลกช่วยพี่น้องชาวไทยก็แบบเดียวกัน เราเป็นผู้ออกสนาม อะไรมาเราเป็นผู้รับทั้งนั้นเลยเทียว ไม่มีคำว่าท้อถอย เอาเต็มเหนี่ยว อะไรที่เป็นอุปสรรคต่อชาติไทยของเรา เราจะเป็นผู้นำด้วยการบุกเบิกเหตุการณ์ทั้งหลายนั้นให้เพิกถอนออกไป ไม่เพิกถอนก็ตายด้วยกันเลยในสงครามว่านั่นเถอะ ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้

หลวงตาถ้าลงว่าออกเป็นผู้นำแล้ว นำขาดสะบั้นไปเลย ให้ถอยไม่ถอย นี้เรียกว่าเป็นครั้งที่สองครั้งนี้ พอเสร็จครั้งนี้แล้วเราก็เคยบอกแล้ว เป็นอันว่าเราลาแล้ว ธาตุขันธ์ก็ปล่อยมัน ดูมันติดมันดินตึกตึก ๆ ของมัน เป็นเครื่องมือ ธาตุขันธ์นี้เป็นเครื่องมือเมื่อมันหมดสภาพแล้วทิ้งปีวะสลัดทิ้งไปเลย นี่เป็นครั้งสุดท้ายที่ช่วยพี่น้องชาวไทย จึงพากันมีแก่ออกแกใจตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติด้วยความรักชาติของเรา และความเสียสละให้

มาด้วยกัน รักชาติ เสียสละ ๆ เพื่อชาติไทยของเรา มีมากมีน้อยหนุ่ชาติไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งทองคำสำคัญมาก เราหนุ่ตรงนี้ให้มากที่สุด

ส่วนเวลานี้เหตุการณ์บ้านเมืองเรายังไม่พูด เราเก็บเรื่องราวทั้งหมดไว้ที่นี่ เมื่อยังไม่ถึงกาลเวลาเราจะไม่ออกพูด มันชัดเจนแล้วอะไรถึงจะนำออกมา ๆ ที่อยู่ในการลอบการบวกันรอก่อน เรียกว่าในระหว่างแห่งเหตุการณ์ เพราะฉะนั้นเราถึงไม่นำมาพูดแหละ ก็ดำเนินไปอย่างนั้นแหละ เวลานี้กำลังก้าวเดินเรื่อย ๆ ไป

วันนี้ก็พูดถึงเรื่องเหล่านี้ ธรรมะก็ไม่ค่อยได้แสดงอะไรมากนัก เพราะเทศน์ทุกวัน เทศน์ธรรมก็ดี ธรรมเป็นที่ตายใจนะ ธรรมเข้าตรงไหนสว่างตรงนั้น สงบร่มเย็นตรงนั้น ถ้ากิเลสเข้าตรงไหนมืดตื้อ ๆ ก่อพินก่อไฟเผาไปตาม ๆ กันเลย ถ้าธรรมไปตรงไหนเป็นน้ำดับไฟ ๆ ไปเรื่อย ๆ ที่นี้ให้พร

เมื่อวานนี้มาตั้ง ๔ โรงพยาบาล โกดังจึงต้องให้แน่นไว้ตลอดเลย เมื่อวานมา ๔ โรง โรงพยาบาลมา แล้วเราไปอีกโรงหนึ่ง เป็น ๕ โรงเมื่อวานนี้ ของจึงบกบางไม่ได้ ไปน้ำหนาว ไกลนะน้ำหนาว เลยซุ่มแพไปอีก สามแยกน้ำหนาวดูเหมือน ๔๒ กิโล เข้าไปอำเภอหน้าหนาวอีก ๒๑ กิโล ตั้งแต่ซุ่มแพเข้าไปน้ำหนาว เข้าไปในเขา ซอกแซก ๆ ๖๓ กิโล ส่งแล้วกลับมาเลยเมื่อวาน ถามเขาว่ามีอะไรขาดเงินจำเป็น ก็พอเป็นพอไปว่าจ้างก็เป็นอันว่าไม่ให้อะไร ถามจำนวนคนใช้ที่เข้ามาในโรงพยาบาล วันหนึ่ง ๆ ประมาณร้อยคน แล้วประชากรทั้งหมดในอำเภอหน้าหนาวก็ประมาณหมื่นคน คนใช้เข้ามาเกี่ยวข้องโรงพยาบาลก็ราววันละร้อยคน เราจึงไม่ได้ให้อะไรอีก ถามเรื่องเครื่องมือเครื่องมือ ก็พอเป็นพอไป เพราะเราได้ให้มากแล้วนี่โรงพยาบาลน้ำหนาว

ดูไอ้หมีชิมันทำใหญ่กว่าเขาเห็นไหม ไอ้หมีมันมีทำใหญ่ของมัน มาที่แรกเขาเอามาเลี้ยง ตัวเล็ก ๆ ทำมันใหญ่ เราดูแล้วว่า หม่าตัวนี้มันทำใหญ่นะ ต่อไปนี้ให้ระวัง เอาไม้หวดเรื่อยนะ มันจะวางทำใส่เขา พอกัดมันกัดนะเราบอก แล้วมันก็เป็นอย่างนั้นตลอดมา ทำใหญ่แต่ไม่กัดเพราะไม่เรียวอยู่ข้างหัวมัน พอมัน เฮ้อ ปัวะเลย พอ เฮ้อ แล้ววิ่งหนี มันกลัวไม้เรียวไอ้หมี แต่มันตีอันหนึ่งนะเราดู ที่เห็นได้ชัดก็คือกับไอ้ปูกก็ ไอ้หมีมักจะมาเล่นกับมันเรื่อย เวลาปูกก็มันโมโหโดดจะกัดไอ้หมี ไอ้หมีหลบหมัด อู๊ หลบหมัดเก่งนะ มันโดดใส่เขาจะเอาจริง ๆ ไอ้ปูกก็นะ จะโดดกัดจริง ๆ ไอ้หมีนี่หลบหมัดหลบปั๊บเลยนะ ไม่ถือสี่ถือสา หลบเฉย ๆ ถ้าธรรมตามันกัดเอาใช้ไหม นี่ไม่กัด หลบหมัดตีนะ เราดู เวลาเหมือนจะโกรธจะกัดจริง ๆ ไม่เอานะ ไม่ถือสี่ถือสา หลบหมัด แต่มันหลบหมัดเขานั่นอย่างหนึ่ง มันหลบได้นะไอ้หมี แต่มันหลบหมัดในตัวมันไม่ได้ หมัดอันนี้มันหลบไม่ได้ไอ้หมี หมัดเต็มตัวมันเลย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com